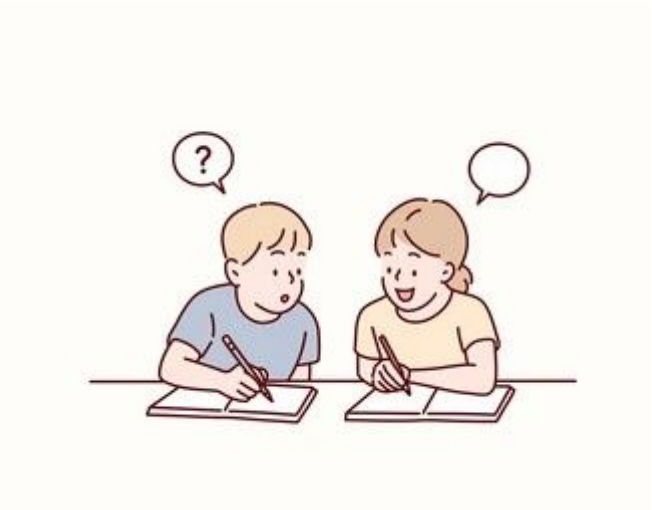
Almedina Lević

14.10.2025. 22:15
Погледано: 1,060 пута

Тутор и Ја Л

Дјеца с посебним потребама често су потцијењена и ограничена на минимум очекивања. Три асистентице покрећу иницијативу да кроз „пеер то пеер“ приступ омогуће овој дјеци да покажу своје таленте и знања.

Аутори: Алмедина Левић, Алма Шишић и Амра Бекрић

ПОЛАЗИШТА

Свједоци смо данашњице, да дјеца са посебним потребама нису баш у потпуности укључена у активности наставног процеса.. Битно је да задовоље одређени минимум и од њих нико пуно не очекује. Често су сажаљевана и стигматизирана као „јадна“. Иако им се додјеле и асистенти у настави опет се некако изгуби настојање да она засјају у свом пуном потенцијалу. Знамо да оцјена није мјерило знања, али у случају ове дјеце сама оцјена је нешто посебно и велико. То је један основ како да их мотивишемо, а не уназадимо. Многа дјеца која спадају у ову категорију итекако могу пуно тога допринјети у свом разреду, у својој локалној заједници, само их треба усмјерити и показати им како да се покажу на један афирмативан начин. Три асистентице у настави одлучиле су да то промјене барем у својој школи. Дјеца са којима радимо су изузетна. Ова дјеца нису “различита” од других, него су “посебна” од других. Свако на свој начин труди се да оствари добре резултате. Поред тог труда који показују свакодневно, ту су и њихови незаобилазни таленти који не знају како да их искажу осим у кругу својих најближих.. Због тога смо ми ту да их учимо на који начин да их испоље, те да пренесу своја знања и таленте другој дјеци у свом разреду. Да бисмо то промјениле почеле смо да их учимо како да пренесу своја знања и таленте и из тога се родила идеја за реализацију и примјену ове праксе. За сада се идеја реализује само

са дјецом са којом раде и њиховим разредима због актуелне ситуације повезане са Цовид - 19 пандемјом.

ЦИЉ И ЖЕЉЕНИ ИСХОДИ

Главни циљ ове праксе био је подстаћи дјецу која наставу похађају по Прилагођеном наставном плану и програму да оно у чему су добри то и истакну и покажу. Нарочито смо се базирали на „пеер то пеер“ методи учења гдје су по први пута дјеца са посебним одгојно - образовним потребама била та која су подучавала друге.Нисмо жељеле да то буде само про форме, већ смо доиста тражиле оно у чему су Мирза, Ајна и Емил напреднији од својих другара и да та своја знања својим другарима и пренесу. Цијелу идеју смо морали прилагодити мјерама заштите против пандемије па су тако настали и наши туторијали које су Мирза, Ајна и Емил припремили за своје вршњаке. Оно што смо жељеле постићи се и оствари о: дјеца су научила како пренијети своје знање својим другарима и самим тиме смо допринјели јачању њиховог самопоуздања; остала дјеца из разреда су могла доживјети своје вршњаке који су их подучавали као себи равне, што је утјецало на побољшање климе у разреду која је одисала већим уважавањем и поштовањем; почињемо мјењати приступ према дјеци која похађају наставу по ПНПП из смјера они могу минимум, у смјеру да видимо у чему су најбољи и да то подржимо и стимулишемо.

ДЕТАЉАН ОПИС РЕАЛИЗАЦИЈЕ

Прво смо нас три асистентице одржале састанак и измјениле утиске о дјеци са којима ћемо реализовати овај пројекат. Закључиле смо у којим пољима су најбољи , односно оно шта они највише воле да раде и гдје се осјећају сигурно. Одредиле смо смјер у којем желимо да идемо и кренуле смо. Алмедина Левић: Мирза има изузетан таленат за информатику и посједује огромно знање о технологији. Он је дјечак са аутизмом али је високофункционалан.Умјерено комуницира али више воли практично показивати него објашњавати. Прва фаза реализације овог пројекта везана за Мирзино учешће била је да скупа с њим одредим садржај који ће показивати другарима и објашњавати им све што је нејасно. Он се одлучио да другарима покаже и објасни како инсталирати Зоом, направити Гмаил, промијенити Сцреен савер и много тога још. Због сигурносних мјера којих смо се морали придржавати одлучили смо се да направимо видео туторијал. Због недостатка опреме и јако лошег лаптопа којим се Мирза служи у школи видео није најбоље квалитете али је послужио сврси. Све што је у видеу приказано Мирза је морао радити у зборници због приступа интернету. Због тога што се Мирза лакше изражава писањем, сва упутства он је писао у ворду док је радио. Монтирање туторијала није могао радити јер нема довољно добру опрему, али за будуће туторијале ће се потрудити јер су му родитељи обећали купити лаптоп да ради и код куће.Радну верзију туторијала Мирза је показао својим другарима из

разреда да му кажу шта треба додатно појаснити како би завршни рад био јасан. У свој завршни рад Мирза је додао и видео туторијале својих другара Ајне и Емила који такође на свој начин учествују у реализацији овог пројекта. Завршни видео прослијеђен је свим другарима из ова 3 разреда за вријеме прекида наставе због Ковид 19 пандемије, како би имали на чему радити док не почне настава. Алма Шишић: Down синдром не мора бити препрека да развијемо одређене таленте и да их његујемо. Тако је и у случају дјевојчице Ајне која посједу невјероватне гимнастичарске способности. Њена кочница била је срамежљивост па смо у првој фази највише радиле на томе да она изгради самопоуздање. Друга фаза пројекта била је лакше изводива.Ајна је требала само своје вјештине показати својим другарима на часу тјелесног одгоја. То смо успјешно реализовали, Ајна је показивала вјежбе а остали другари су понављали за њом. Сви су били одушевљени, нарочито због тога што су неке вјежбе биле тешке и нико осим Ајне их није могао исправно урадити. Тиме је Ајна зарадила велико поштовање својих другара и велики искрени аплауз који је заувјек „отјерао“ њену срамежљивост. Сада Ајна једва чека прилику да другарима покаже шта је ново научила и савладала. За вријеме показне вјежбе снимили смо и кратки видео који је њен другар Мирза спојио са својим како би другари из његовог и Емиловог разреда били у прилици да виде исто и да науче оно што им је Ајна показала. Амра Бекрић: Моја реализација тече на часу Енглеског језика, у све ово укључен је и наставник тог предмета. Сам наставник је толико истицао и толико истиче Емилово знање и познавање Енглеског језика. Емилу Бећировић, је ученик који похађа Четврти–1, а који има аутизам, који га не спречава то да испољи свој таленат а то је знање из Енглеског језика. Мене, као његовог асистента коме сам додијељена од септембра ове године, мало је рећи али тако одушевило то његово знање и познавање тог језика. Толика је љубав према том језику да он скоро на сваком часу прича Енглеским језиком. Оно што ме највише одушевило је његов изговор тог језика. По томе се заиста разликује од остале дјеце у разреду. Било је више прилика да сам себе „ухватила“ да изговорим ријеч коју је он изговорио, а да при том никада нисам учила Енглески језик. Идеја је била да на часовима Енглеског језика, Емил има улогу учитеља, гдје ће он говорити ријечи, а ученици би изговарали. Најприје су поновили оно што су радили у претходном разреду, а то је бројање до 10 и боје које су радили, онда да кажу како се зову, колико имају година. Емил је то без имало проблема рекао, а остали су поновили. Затим су прешли на нове лекције. Током ових мјесеци радили су своје породично стабло, да знају на основу имена из њихове породице рећи о коме се ради (да ли о мајци, оцу или некоме другом, потом школски прибор да знају рећи (оловка, гумица, свеска, перница, лењир, хемијска оловка, нове боје (бијела, љубичаста и смеђа и називе за играчке (трактор, камион, диносаурус, лутка, воз). Све се то дешавало на часовима када би они понављали. На тај начин они би учили од њега, а то је како је он изговорио ту ријеч, тако би они изговорили.Прије него би он изговорио неку ријеч, наставник би показао му слику шта треба да каже и поставио питање на енглеском. Потом би Емил изговорио, а онда сви ученици поновили што је он рекао. Из часа у час то је дјеци било занимљиво, посебно што су Емила почели да гледају другим очима. Били су

изненађени колико зна, а то нису видјели. Од свега тога најљепше је његов сјај који је имао у очима (и који са таквом радошћу говори својим другарима. То га је толико испуњавало, чинило сретним, да је било ситуација да се често смије на часу. Иначе, дјеца која су аутистична а насмијана тако, значи да су заиста сретна. Такођер и наставнику се свидјело све то како је текло, па је рекао да ће и даље настојати да настави и даље са овом идејом. Емил је исто тако снимио видео у којем броји до 10 и од 10 уназад на енглеском језику, који је Мирза спојио са својим и Ајниним како би сви другари из њихових разредабили у могућности да науче исто.

ЕФЕКТИ; ПОСТИГНУТИ РЕЗУЛТАТИ

Оно што смо самом идејом замислили то смо и остварили:
1.Дјеца су научила како пренијети своје знање својим другарима и самим тиме смо допринељи јачању њиховог самопоуздања;
2. Остала дјеца из разреда су могла доживјети своје вршњаке који су их подучавали као себи равне;
3. Побољшање климе у разреду која је одисала већим уважавањем и поштовањем;
4. Почињемо мјењати приступ према дјеци која похађају наставу по ПНПП из смјера они могу минимум, у смјеру да видимо у чему су најбољи и да то подржимо и стимулишемо.
5. Дјеца су толико одушевљена да једва чекају наставак реализације ове идеје.

Додатни коментари и сугестије другим наставницима који би жељели имплементирати вашу идеју

Сматрамо да би ова пракса била интересантна и другим просветним радницима који се сусрећу у свом разреду са дјецом са посебним потребама, а која су и даље у „сјени“, сједе и нема их нигдје. Јако би жељеле да ова наша идеја још некога подстакне и да учини овако исто. Наше мало некоме значи пуно, а у овом случају то мало је нешто посебно за ову дјецу. Будите од оних који ће тежити да им стављамо до знања да су битни као и остала дјеца у разреду, да их не раздвајамо од друге дјеце, те да они никада не осјете то раздавајање. Запамтите, ако учитељ гледа једнако своју дјецу, онда ће и дјеца гледати једнако свакога, а не различито. Дјеца уче од учитеља, уче оно што учитељ им својим поступком показује.

Tags

nin 2020

Collections

Номиноване праксе НИН 2020